

[Madsen-Mygdal.]

højtærede Landbrugsminister og Regeringspartierne ikke kan forstaa det, har jeg vel sagtens ikke Evne til at bibringe dem Forstaaelse. Men de Beløb, som den højtærede Landbrugsminister og jeg i sin Tid har søgt bevilget, enten ved særlige Love eller ved Forespørgsel til begge Rigsdagens Finansudvalg, er jo givet netop til Supplering af Jorden til Udstykning efter 4. Oktober-Loven i de Egne, hvor der ikke var Lens- og Stamhusjord og ogsaa meget lidt Præstegaardsjord. Den højtærede Landbrugsminister siger: Nu har vi ikke mere Jord; saa maa vi supplere videre. Men den højtærede Landbrugsminister glemmer jo, at da man vedtog Loven af 1919 — med store Betænkeligheder, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen Side og ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen Side, hvad man kan se af Jordlovskommissionens Betænkning —, da fastsatte man udtrykkeligt: Denne Lov gælder kun i 15 Aar, indtil 1934, og hvis den ikke forinden revideres eller fornyes, ophører de periodiske Vurderinger.

Og her er jo et Spørgsmaal, som den højtærede Landbrugsminister snart kommer til at tage op til Overvejelse: Hvorledes vil der være at forholde med alle de Brug, der er udstykket efter denne Lov af 4. Oktober 1919? Nu staar vi altsaa ved Forsøgsperiodens Afslutning, ved Afslutningen af Udstykningen af Lens- og Stamhusjorder. Men nu ønsker altsaa Regeringen og Regeringspartierne at etablere en helt ny Lovgivning, som aabner Bane for, at Staten Aar for Aar køber Jord for meget store Beløb til Udstykning, men saaledes, at Staten altid køber, aldrig sælger. Ja, hvad det vil føre med sig, behøver vi jo ikke at være i Tvivl om, og det er det, som vi vilde give vort Samtykke til, hvis vi stemte for, at Renten af Jordfonden nu anvendes til Køb af Jord, der udelukkende skal kunne anvendes til Udstykning efter 4. Oktober-Loven, altsaa til Jord, der bliver Statens Eje under Fæstetvang.

Jeg kan forsikre den højtærede Minister og de to Regeringspartier, at hvis ikke de kan forstaa dette, saa er der adskillige Mennesker udenfor denne Sal, der meget godt kan forstaa det. (Afbrydelse). Ja, det ærede Medlem kan være sikker paa, at der er ogsaa mange indenfor hans Parti,

der kan forstaa det, og som derimod vilde have meget svært ved at forstaa, hvorfor det kan være saa vanskeligt at gaa ind paa, at de unge Mennesker selv maa vælge under lige økonomiske Vilkaar. Og andet og mere forlanger vi ikke. Men det maa altsaa ikke ske. Det er noget, der kan være svært at forstaa, og udenfor denne Sal bliver det sikkert svært at forstaa.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal ikke følge det ærede Medlem i at drage de gamle Stridsspørgsmaal frem om at vælge selv og om Lighed og de forskellige Spørgsmaal — det har vi drøftet saa tit. Men der var et Par Ord i det, som det ærede Medlem sagde, som giver mig Anledning til at tage Ordet igen. Det var dette, at han var saa betænkelig ved at anvende Renterne af Jordfonden til Indkøb af Jord, der baandlægges som Statsfæste. Jeg vil derfor stille det positive Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han vil være med til at bevilge saa mange Penge til Udstykning efter 4. Oktober-Loven, at man kan fortsætte i samme Omfang, som man har gjort i de 10—11 Aar, der er gaaet siden Gennemførelsen af Loven af 1919. Det ærede Medlem har jo siddet i saadant noget som Halvdelen af den Periode og administreret Loven, og han har været med til at vedtage og været med til at foreslaa Bevillinger, naar man mente, at den Jord, der var til Raadighed, var for lidt. Vil det ærede Medlem være med til at fortsætte i samme Omfang, som vi har gjort det i de 10—11 Aar, saa er der jo Mulighed for, at vi kan blive enige til syvende og sidst alligevel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg skal besvare den højtærede Ministers Spørgsmaal med: Ja, det vil jeg, og det vil mit Parti ogsaa, under Forudsætning af, at Ungdommen faar Lov til at vælge frit.

Landbrugsministeren (Bording): Det var jo ikke et Svar, et rent og klart Svar. Det var noget, enhver kunde forstaa, kun var Udenomssnak. Men jeg spørger: Vil det ærede Medlem være med til at fortsætte